

Nízké Tatry 2022

Už když jsme ve stejné sestavě kráčeli z Čertovice po hřebeni Nízkých Tater poprvé před pár lety, zrodil se plán přejít pohoří celé, tedy od Kráľovej hole až na Donovaly. Letos v létě na to konečně došlo a 21. července jsme vyrazili autem v osvědčené sestavě, tentokrát Vašek jako řidič a já s Laďou coby cestující.

Auto jsme plánovali nechat na Donovalech, kde se ukázalo, že v létě se za parkování (kupodivu) neplatí ani na centrálním parkovišti. Dále do BB a Brezna, kde jsme měli první rezervaci ubytování, byl plán využít místní autobusy. Do Bystrice jsme dojeli, ale pět minut na přestup samozřejmě nestačilo a navazující bus byl...pryč. No nic, za chvíli jel stejným směrem vlak, poprvé jsem se svezl novou motorovou jednotkou řady 861 a bylo to, musím uznat, příjemné svezení.

Brezno je pořád stejně zoufalá díra s rozbitými chodníky (a bohužel také zavřenými hospodami, kam jsme kdysi chodili na jídlo), tak nezbývalo než si dát jedno rychlé pivo na dobrou noc a spát.

Původně jsme chtěli vycházet z Telgártu, kam jede brzy ráno z Brezna přímý bus. Avšak na vrchol Kráľovej hole vede od jihu ještě jedna cesta, a sice ze Šumiace. Protože tam jsem ještě nikdy nebyl a navíc cesta nahoru vede kolem Chaty pod Kráľovou hoľou, kterou bychom jinak minuli, zkusel jsem najít autobusové spojení a ejhle, s jedním přestupem v Pohorelskej Maši jsme v osm ráno stáli na návsi v Šumiaci. Převýšení 1000 metrů na pěti

kilometrech je slušná výzva zvláště když má člověk na zádech plnou polní, ale se zastávkou na polívku a pivo na Chate pod Kráľovou Hoľou která je asi v polovině kopce se i pochod na sluníčku dal vydržet...to jsme ještě netušili, že teploty atakující třicítku nás budou provázet prakticky celou cestu i v nadmořské výšce okolo 1700 metrů. Za dvě hodiny čistého času jsme ještě čerství

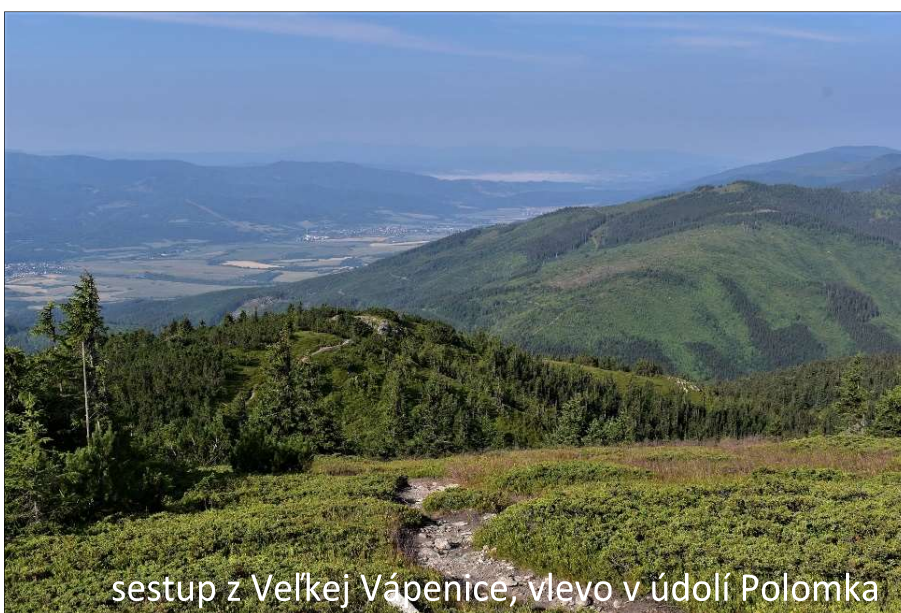
vyběhli nahoru a nebýt oparu, kochali bychom se jindy nádherným výhledem na Vysoké Tatry. No nic, musíme přijít ještě jednou. Začátek hřebenovky až za vrchol Bartkovej byl příjemný, pak už ale víceméně

pořád prodírání vysokým borůvčím nebo kosodřevinou, s blížící se bouřkou jsme rádi dorazili do útulny Andrejcová.

Ta byla jednoznačně největším překvapením celého přechodu v dobrém slova smyslu. Protože jsme došli poměrně brzy, měli jsme ty nejlepší místa na spaní hned pod oknem. Točené pivo a výborná polévka byly velkou odměnou za celodenní pochod. Bouřka rychle přešla a večer se ještě nechalo sedět venku, paráda. Druhý den nás čekala velká porce kilometrů a tak jsme po výborné snídani vyrazili už před sedmou, avšak po pár kilometrech příjemnou cestou lesem opět jen neprosekané borůvčí...a to v kombinaci s desítkami padlých stromů po dávné vichřici a pálivým sluncem prakticky beze stínu nebylo vůbec dobré.

Z vrcholu Velké Vápenice jsme zhučeli do sedla Priehyba, kde jsme na doporučení našli ukrytý „vodopád“ což byl potůček padající asi z metrové výšky do takového šterkového žlabu, byli jsme za něj však rádi a všichni postupně celí do ledové vody vlezli☺ Vzhledem k náročnosti následujícího výstupu na Kolesárovou (320 výškových metrů na 2 km pochodu...) jsme do deseti minut byli opět dýchající vlastními nosy a tak to bylo stále dokola, nahoru dolů až do večera...Oravcová, Zadná hoľa, Homolka a další.

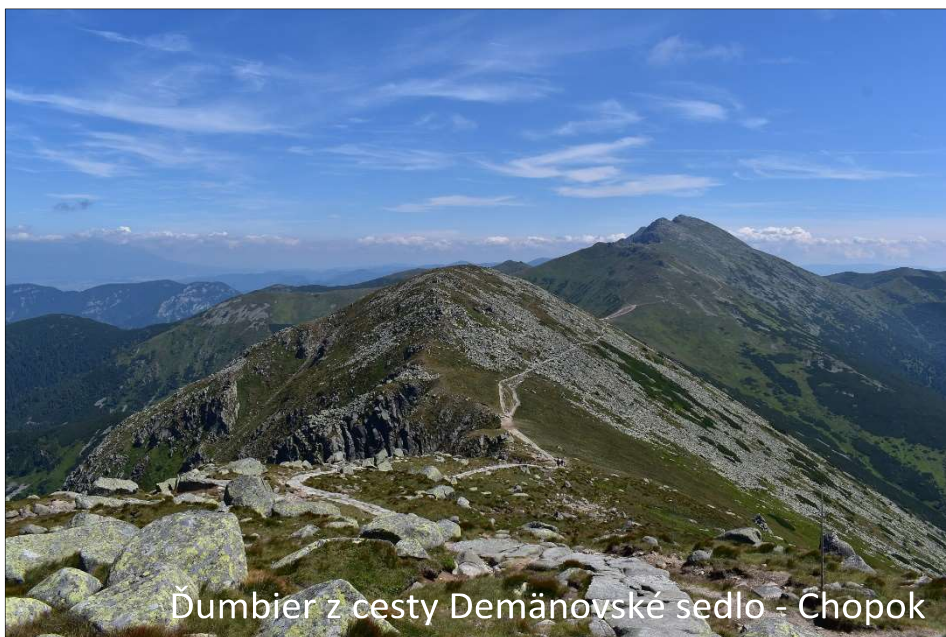
sestup z Velké Vápenice; vlevo v údolí Polomka

vlastním potem a tak to bylo stále dokola, nahoru dolů až do večera...Oravcová, Zadná hoľa, Homolka a další.

Cestou navíc není několik hodin žádná možnost dobrání vody, nad útulnou Ramžou jsme rádi trpělivě napouštěli do lahví tekutinu nažloutlé barvy...no nic nám z ní nakonec nebylo☺

Z Ramže na Čertovicu už jsme klopýtali jen silou vůle a poháněni opět blížící se bouřkou, před kterou jsme opět úspěšně utekli. Večer byl největší událostí příjezd čerstvé posily našeho týmu, mé drahé polovičky Katky, která s námi absolvovala druhou polovinu hřebenovky.

Třetí den začal prudkým výstupem sjezdovkou nad Čertovicou, ale protože se po večerní bouřce notně ochladilo a byl i solidní vítr, nijak nám to nevadilo. Zamířenu krajinou jsme dokráčeli až k Chatě M.R.Štefánika, kde kromě drobného incidentu se dvěma nažehlenými příslušníky stráže národního parku čekaly jen samá pozitiva v podobě vydatného občerstvení.

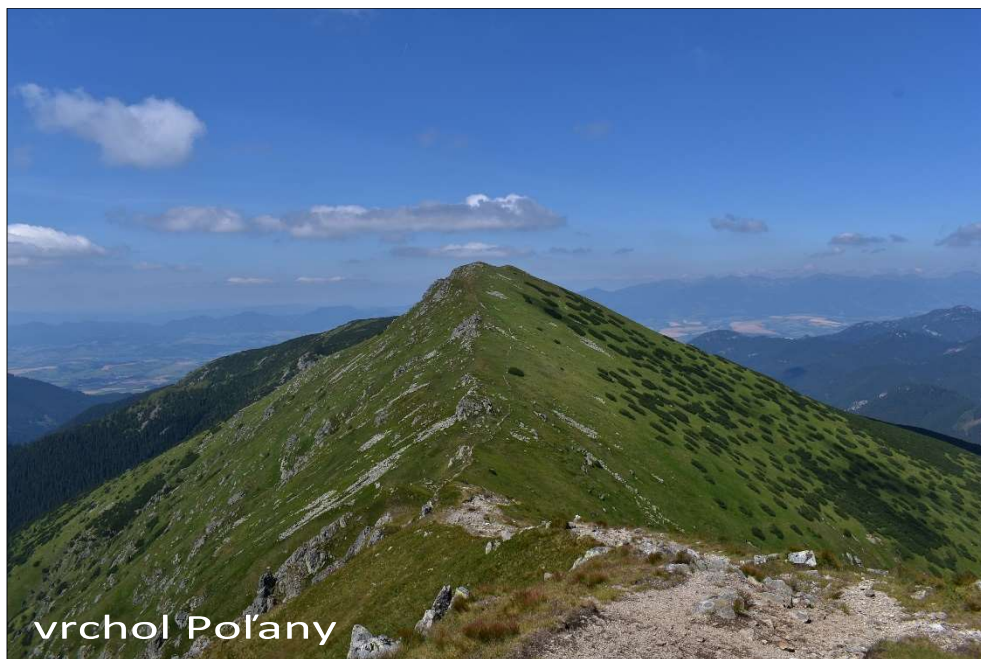

Předpověď slibovala protrhání oblačnosti kolem poledne a to se skutečně vyplnilo, takže když jsme svižně vyšlápli na Chopok, čekala nás odměna v podobě výhledů na obě strany hřebene.

Přestože byla neděle tak ani lanovkových turistů nebylo extrémní množství a v Chatě pod Chopkem jsme si mohli na chvíli sednout. Pak následovala nejhezčí, i když také náročná část celého

přechodu, přes vrcholy Poľany, Kotlisek a Chabence jsme příjemně znaveni dorazili na Ďurkovou. Svěrázný chatár nám kromě ubytování na povale poskytl i pár piv a něco ostřejšího na dobrou noc.

Poslední den začal ostrým výstupem zpátky na vrchol Ďurkovej a pak stále nahoru a dolů přes Latiborskou hoľu a masiv Veľkej Chochule na

Prašivou, kde začíná nepříjemný dlouhý sestup do Hiadeľského sedla po erozí značně poničené cestě. Vyprahlí jsme si rádi na chvíli odpočinuli v boudě na sedle a dobrali naposled čerstvou vodu ze skomírajícího pramínku... Protože šílený výstup na Kozí chrbát máme stále v paměti od minule tak jsme tentokrát využili traverz severním úbočím chrbátu – ten je sice o něco delší, zato vede skoro pořád lesem a

s minimálním převýšením. Po návratu na hřebenovku následoval nepříjemný přechod dlouhého úseku přes Handliarku a Kečku bez jediného stínu, Vašek naznal že nejlepší bude překonat tuto výheň pěkně v tempu a na následující tři kilometry v mírném stoupání nám vyčlenil necelou půlhodinku©

Při minulé cestě jsme minuli útulnu Pod Kečkou která je poněkud stranou hlavní trasy. Tentokrát jsme na chvíli zavítali, bouda je zajímavá tím, že i v době nepřítomnosti obsluhy je ubytovací místnost přístupná unaveným poutníkům...velmi příjemná záležitost. Osvěžení a pohánění pocitem blízkosti cíle jsme poslední kilometry na Donovaly překonali v rekordním čase a po rozpáleném asfaltu šťastně dorazili až k autu.

Itinerář cesty:

- 1.den: Šumiac – Andrejcová 17km, převýšení 1250m
- 2.den Andrejcová – Čertovica 28km, převýšení 1300m
- 3.den Čertovica – Ďurková 25km, převýšení 1500m
- 4.den Ďurková – Donovaly 29km, převýšení 900m